No. 3226 Woensdag 22 Januari 1941 58ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.
Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10

Redactie en Administratie: St. Thomas-college Tel. 1550.
Adres: Postbus 80, Willemstad.
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Vertegenwoordigers voor de Ver. Staten van Amerika:
M. D. BROMBERG & Associates Inc. 19 to 25 West
44th. Street New York N. Y.

HEROPBOUW

Democratie laat experimenten toe, ook nú.

In ons Jaaroverzicht „Curaçao in 1940" in de „Amigoe di Curaçao" van 1 Januari 1941, gispten wij het muffe oud-liberale weekblad „Vrij Nederland", dat ideologisch een **groot** aantal Nederlanders tegen de borst stuit. In hetzelfde nummer van de „Amigoe di Curaçao" hekelde ook kapitein G. J. C. Smit dat weekblad, door te wijzen op zijn liberale inslag en de afwezigheid van een geest, die verwacht mag worden bij een Christelijk volk in nood. Nochtans zijn wij bezig aan de heropbouw van het Vaderland. Een heropbouw, die zeker zal breken met bestaande, verouderde tradities. Een heropbouw, waarbij zeer zeker ook experimenten — wel te onderscheiden van onverantwoorde waagstukken — gedaan zullen moeten worden, het hoofdartikel van het laatste nummer van het weekblad „Curaçao" ten spijt. Want geen heropbouw van mensen is mogelijk zonder zekere experimenten, die natuurlijk een berekening en goede opzet vereisen. Alleen de Voorzienigheid kan bouwen zonder proefnemingen. **Het is een van de zegeningen der democratie, dat zij zulke experimenten toelaat.**

In de dictatuur bestaan geen experimenten in deze zin. De Dictator beveelt. Gaat het goed — dan loopt alles voortreffelijk. Maar gaat het mis, dan moet men er tòch mede voortgaan, daar anders het prestige van den Dictator in het nauw zou komen, een risico, dat nimmer kan worden getolereerd. Een sprekend staal hiervan is de recente gebeurtenis in Engeland, dat in hoge nood, in doodsnood is. Manchester is de burgt van het Britse liberalisme (niet te verwarren met het continentale liberalisme uit de vorige eeuw). Van het podium van de Vrijhandel-Hall hebben **Cobden en Bright** hun nieuwe doctrienen geproclameerd. De gehele wereld onderging hierdoor een politieke en economische revolutie. Thans gebeurde weer iets in Manchester. Een medewerker van de „Manchester Guardian" wil herziening van het kies-systeem in Engeland. Volgens dezen schrijver is het Parlement niet ten volle de vertegenwoordiging des volks. Hij wenst evenredige vertegenwoordiging [1]) ingevoerd te zien, verplichting tot stemmen en een herverdeling van de zetels in het Parlement. Hij staaft deze bewering met feiten en concludeert, dat de tijd voor deze herziening is „nu, tijdens de huidige oorlog." De redactie van de „Manchester Guardian" ondersteunt hem in haar onderschrift, waarin zij zegt: „......inderdaad is de tijd daar om te denken in hoeverre en welke veranderingen zullen moeten worden aangebracht."

Hier is sprake van heropbouw, terwijl critiek wordt uitgeoefend op een regering, die alles in het werk moet stellen het hoofd boven water te houden. Deze regering heeft zelfs een pers-censuur in moeten stellen. Nog de vorige week gaven wij in de „Amigoe di Curaçao" een uittreksel van een rede van Hoofdcensor Cyril J. Radcliffe, die gezegd heeft, dat de censuur **niet** bedoelt een hinderpaal te zijn voor critiek op het beleid der regering, doch slechts wil maken, dat gegevens van bepaalde aard den vijand in de schoot vallen door de onbedachtzaamheid van een krantenschrijver. **Wat geen Dictator in vredestijd duldt: critiek op zijn bestuurswijze, dat laat de democratie vrijelijk toe, als zij in het hachelijkst uur van haar bestaan is gekomen,** zeker als zij van haar overwinning. Terwijl Britannië's zonen vechten met alle macht, die in hen is, om meester te blijven van de situatie, is Britannië zelf toch doende te bedenken, hoe de **democratische beginselen verder, voller en beter. kunnen worden toegepast om het ideaal van zelf-regering des volks tot werkelijkheid te brengen** — bij zichzelf en zo mogelijk ook in die landen, waar een groot deel des volks door dictatoriale machthebbers eronder wordt gehouden.

Dat is democratie. Dat is principieel democratisch, ook als het eigen baantje misschien gevaar zou gaan lopen.

Waar toch geen critiek mogelijk is, is het makkelijk paaien.

Frankrijk is over de weg van bloed en tranen tot de ware democratie gekomen, toen het zich aan Middeleeuws despotisme ontworstelde in de Franse revolutie. Een revolutie, die hard en wreed was, en in zichzelf mischien niet eens ten volle te rechtvaardigen, maar die dan toch maar de vruchten heeft afgeworpen, waarvan Europa en de wereld genoten heeft, tot het Nazisme trachtte dit genot te verstoren.

Met het „Vrijheid, Gelijkheid en Broederschap" in het vaandel geschreven, is deze revolutie een ommekeer in het leven van volkeren geworden, en mits goed geïnterpreteerd (en dat gebeurde allerminst tijdens de revolutiedagen en in vele kringen zelfs tot voor korte tijd nog niet), geven zij een echt-christelijk princiep weer. Het Nazisme — zo heeft men beweerd — is een soortgelijke beweging. Het gaat nu warmpjes eraan toe, maar als straks de „nieuwe orde" er maar eenmaal is, dan zal men eens zien, hoe heerlijk het is en hoe de aarde een paradijsje wordt. **Robert Ley**, leider van het Nazie-Arbeidsfront, heeft dat nog deze dagen wereldkundig gemaakt en tot geduld aangemaand tijdens de harde oorlogsdagen in afwachting van die paradijselijke toekomst, wanneer het kapitalisme ten val zal zijn gebracht.

Dan komen de pensioen-regelingen, betaalde vacanties, kortere werk-uren, volkshuisvesting e.d. En hij vergat daarbij te vermelden, dat pensioenen voor ouden van dagen in Engeland al meer dan een generatie functioneren, dat volgens de statistieken sinds 1918 bijna de helft van de Britse bevolking beter gehuisvest werd, en dat de lage prijzen, waarmede Robert Ley goochelt, reeds onder de wetten van Bismarck genoemd werden. Het Nazisme doet hier, wat Nikolai Lenin en Jozef Stalin deden, toen zij den Tsaar aller Russen van de troon stieten en het communistisch paradijs stichtten. Met onze eigen ogen hebben wij ook in Rusland de paradijstoestand mogen aanschouwen, doch met een variant op onzen heidensen Friesen voorvader Radboud, verkiezen wij dan liever met onze kapitalistische voorvaderen in de hel der democratie te zijn, dan met de communistische engelen in de hemel van Lenin en Hitler.

De Nazie-ommekeer van Europa (en de wereld?) te vergelijken met de Franse revolutie raakt kan noch wal. Uit leugen er, bedrog kan niets goeds voortkomen. **Hier volgt een bloemlezing uit de woordbreuken van den stichter der nieuwe orde,** wiens portret wij zelf in Berlijn onder het kruisbeeld op het altaar in een Lutherse kerk hebben zien staan (najaar 1939). En volgens de berichten hangt dit portret thans ook in enkele kerken van Noorwegen......

Hier zijn Hitlers leugens:

1. „Na de oplossing van de Saarquaestie heeft de Duitse regering het voornemen en is zij besloten om het Locarno-pact volledig te aanvaarden." (30 Jan. 1934).

Op 7 Maart 1936 brak Hitler zijn woord door tegen het Locarno-pact in het Rijnland te gaan militariseren.

2. „Duitsland heeft noch de wens, noch de bedoeling zich met de innerlijke aangelegenheden van Oostenrijk te bemoeien, of Oostenrijk te annexeren of zich ermede te verenigen." (21 Mei 1935).

Op 12 Maart 1938 brak Hitler zijn woord en annexeerde Oostenrijk.

3. „Ik herhaal hier, dat nadat dit probleem (betreffende Sudetenland) is opgelost, er verder geen territoriale eisen voor Duitsland in **Europa** bestaan...... Wij wensen geen Tsjechen te hebben". (26 Sept. 1938).

Op 14 Maart 1939 brak Hitler zijn woord en Nazie-troepen marcheerden Tsjechoslowakije binnen.

4. „Wij allen zijn besloten, en overtuigd, dat onze overeenstemming (met Polen) een blijvende en duurzame vrede zal waarborgen...... Wij vormen twee volkeren. Die beide mogen leven." (26 Sept. 1938).

Op 1 September 1939, om 5.11 uur, brak Hitler zijn woord en begon met de invasie van Polen de huidige oorlog.

5. „Duitsland heeft niet-aanvalsverdragen met de Baltische Staten gesloten; zijn belangen daar zijn uitsluitend van economische aard." (6 Oct. 1939).

Op 9 April 1940 over de dageraad brak Hitler zijn woord en marcheerden Nazie-troepen Denemarken binnen en vielen Nazie-oorlogsschepen Noorwegen aan.

6. „Het nieuwe Rijk heeft getracht de traditionele vriendschap met Nederland (Hitler zei n.b. „Holland"!) voort te zetten. Terstond toen ik het bewind in handen had genomen, heb ik getracht vriendschappelijke relaties met België aan te knopen...... Wij hebben garanties gegeven aan de Staten van het Westen". (26 Oct. 1938 en 6 Oct. 1939).

Op 10 Mei 1940 brak Hitler bij het krieken van de dageraad dit tweemaal gegeven woord door Nederland en België binnen te vallen.

7. „Wij hebben aan al onze grensstaten de onschendbaarheid van hun grondgebied gewaarborgd voor wat Duitsland betreft. Dat is geen phrase, maar dat is onze heilige wil...... Elzas-Lotharingen bestaat voor ons niet meer...... Wij wensen niets van Frankrijk, absoluut niets". (26 Sept. 1939).

Op 10 November 1940 brak Hitler zijn woord door Lotharingen bij het Derde Rijk in te lijven.

U.S.A.-Fransen willen Frankrijk opbouwen zoals het was: christelijk, katholiek.

Frankrijk is het geweest, dat Europa heeft groot gemaakt. Niet het Frankrijk van na Barthou, waarin communisten en vrijmetselaars de boventoon voerden. Maar het Christelijke, het katholieke Frankrijk van Clovis en de 9 eeuwen, die na dezen eersten Christenvorst kwamen.

En het is juist in verband met bovengenoemde tijdschriften van Nederlandse kant, goed te wijzen op het tweemaal per maand verschijnende **„Freedom"**, een periodiek van het **„Groupement des Français d'Amérique"**, waaruit een heel andere geest ademt dan uit „Vrij Nederland" en „Knickerbocker". Het ene — om nogmaals de woorden van Kapitein Smit aan te halen, welke op Curaçao een zo grote invloed hebben gemaakt — „liberaal getint, met gehele pagina's gewijd aan flauwe moppen over schuilkelders e.d., zouteloze nonsens, met weinig erin van de Christelijke geest van onze Koningin, met stukken over lunches aangeboden door diverse hoge pieten, hoe men eten moet in Engeland, hoe men de soeplepel moet houden, of men een dame al of niet mag groeten op straat en dergelijke onbelangrijke dingen." Het tweede, „Knickerbocker" is al wel iets beter, d.w.z. met meer actuele inhoud, ook al blijven dit dan doorgaans berichten, die in een maandblad toch te laat zijn, wijl de couranten daar alreeds lang over geschreven hebben, als het maandblad eindelijk uitkomt, doch verder al even principeloos als het eerste.

Bovendien heeft het nog het nadeel, dat zijn abonnees slechts van tijd tot tijd eens een nummertje doorkrijgen: de administratie van dat flink gefinancierde maandblad zou daar ook wel eens wat meer aandacht aan mogen besteden.

Maar nu komen de Fransen in de Verenigde Staten in de weer. Evenals de lieden, die achter „Knickerbocker" zitten ten dele genaturaliseerde U.S.A.-burgers zijn, zijn ook de mensen van „Freedom" vaak geen Fransen meer. Dat nochtans bloed juist in de oorlog blijkt te kruipen, waar het niet gaan kan, hebben wij in het hoofdartikel van de „Amigoe di Curaçao" van 18 Januari jl. aangetoond aan de hand van een artikel over onze Zuidafricaanse stamverwanten.

„Freedom" wijst Dictator De Gaulle af, evenals Pétain die tegen 's Pausen woord in Joden buiten de wet stelde en Grondwet schond.

Frankrijk had niet het geluk, dat zijn regering naar den vreemde kon uitwijken, zoals onze regering doen kon. Zo werd de Franse regering verpletterd onder de baggerlaars van de Nazie. De „Freedom"-redactie stelt zich terstond op een principe, dat zij met de gehele beschaafde wereld de dictatuur bestrijdt, en dat het Christelijk beginsel richtsnoer des levens moet zijn. **Zij wijst daarom het bewind van Charles de Gaulle pertinent af. Deze heeft zich op dictatoriale wijze zelf aan het hoofd geplaatst,** en dan nog niet eens van Frankrijk, doch van een groep Fransen. Bovendien meende hij landgenoten te mogen bombarderen (Libreville e.a. plaatsen in Africa). **Dat is dictatuur.** „Tegen den vijand ja, tegen Fransen: nooit", zegt Freedom.

Henri Philippe Pétain wijst het blad evenzeer af, want deze heeft zich door onderdrukkers van het Franse volk aan de macht laten helpen, hetgeen evenzeer in strijd is met het zelfbestuur des volks, maar wat het blad veel erger noemt: Pétain — ofschoon een goed katholiek, „n'est-il pas un catholique fervent?" — **heeft dwars tegen de leer van Kerk en Paus in, een gedeelte van het Franse volk buiten de wet gesteld en is daarmede afgeweken van het Christelijk richtsnoer niet alleen, maar heeft bovendien de Franse Grondwet geschonden."** In deze Grondwet staan de woorden Vrijheid, Gelijkheid en Broederschap niet alleen gedrukt, maar zij zijn gegraveerd met het bloed der Fransen, die zich geofferd hebben om deze beginselen te doen zegevieren." Een Jodenvervolging in Frankrijk is even ondenkbaar als in het Vaderland.

Pétains positie is moeilijk te beoordelen, en eerst na verloop van lange tijd zal het mogelijk zijn hem en de hele Vichy-regering objectief te bezien. Dat Hitler hem echter duldt, is **een groot bezwaar tegen hem.** En na de onthullingen van André Simone in „J'accuse" („Amigoe di Curaçao" van 18 December jl.) over Pétains rol in de 1934-opstanden, over het „Croix de Feu", en over het incident van Afgevaardigde Henri Chéron met Pétain in de Kamer toen de moord op Koning Alexander en Minister Barthou werd onderzocht, gaat men toch enige reserve in acht nemen bij het aanblijven van Pétain onder het Hitler-regime; want waar hij fel anti-Hitler, dan zou hij zeker niet aanblijven.

Alleen via een positief Christelijke democratie zal Frankrijk, zal ook de wereld wel varen. Voor Frankrijk is Christendom aan Catholicisme gelijk. Volkomen terecht schreef de voorzitter dan ook in een persoonlijk schrijven de volgende regelen:

„...... ons land heeft zwaarder crises doorgemaakt dan de huidige, het zal er aan ontkomen, zoals het aan zovele andere ontkomen is, maar sterker dan het ooit was.

Jarenlang is ons land ondermijnd geworden niet door een meerderheid, maar door een **kleine minderheid** van gewetenloze vrijmetselaars; indien deze er niet in geslaagd zijn onze godsdienst te ondermijnen, zij zijn wel geslaagd in het bederven van de rest. Genezen van die kanker, zal ons land tenslotte, wat ook verder nog moge gebeuren, nog sterker één eruit te voorschijn komen.

Ik voeg hier persoonlijk nog mijn beste wensen aan toe voor uw land en vraag u de uitdrukking van mijn beste gevoelens te willen aanvaarden.

Paul Séguin, Voorzitter."

De groep, die dit tijdschrift lanceert plaatst zich dus zeker in een moeilijke positie, door De Gaulle evenals Pétain meedogenloos af te wijzen. Doch het meent terecht, dat het geen zaak van geven en nemen is om uit een benarde positie te komen, daar de huidige strijd niet in de eerste plaats een veroveringsstrijd is, doch een gewapende beginselstrijd. Nederland, op wiens beginselvastheid zo geboogd werd in de kalme jaren des vredes, blijkt in bepaalde gedingen van zijn volk, allesbehalve zo beginselvast te zijn, althans niet in die kringen, die de leiding hebben bij de vrije Nederlandse pers. Frankrijk, juist in de vredesjaren opgevreten door binnenlandse konkelarijen, treedt nu weer op het podium der volkeren, zoals het is: de oudste Dochter der Heilige Kerk.

Dieu protège la France — God bescherme Frankrijk.

[1]) Bij evenredige vertegenwoordiging komen uit elke groep der bevolking juist zovelen in het vertegenwoordigend lichaam, de Kamer dus, als evenredig is met (als in juiste verhouding staat tot) de getalsterkte van die groep. In Nederland bestaat deze evenredige vertegenwoordiging sinds de laatste Grondwetsherziening van 1922 in Eerste en Tweede Kamer. In Engeland bestaat een geheel ander stelsel, want in het House of Lords komt men door geboorte of positie (bijv. Anglicaanse aartsbisschop, enkele rechters e.d.), en in het House of Commons komt men weliswaar door verkiezing, doch de leden zijn geen afgevaardigden der partijen, maar van graafschappen, steden en universiteiten. Bij evenredige vertegenwoordiging komt de wil des volks beter tot uiting, daar er meer plaats is voor beginselpolitiek.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT

Nu er op de fronten nog steeds geen verandering van situatie merkbaar is, willen we voor vandaag de aandacht onzer lezers eens vestigen op de binnenlandse godsdienstige toestand in Duitsland, welke niet op de achtergrond geschoven mag worden en allerminst vergeten, in het strijdgewoel aan de fronten.

Bovendien zijn dezer dagen weer nieuwe verordeningen opgelegd aan de Duitse klooster-orden, welke natuurlijk geen ander doel hebben dan de ondermijning van godsdienst en kerk.

Nazies moeten toestemming geven om in het klooster te gaan.

Jonge mannen en vrouwen nl., die het plan koesteren in het klooster te treden, moeten in het vervolg eerst permit hebben van Nazies, welke door Hitler in een speciale commissie daarvoor zijn aangewezen. **Zelfs het permit van de ouders telt niet,** wanneer niet eerst de Nazies dit gegeven hebben. En natuurlijk blijft in de meeste gevallen deze toestemming achterwege.

Het doel is om aan de religieuse orden nieuw bloed te onthouden en het hen onmogelijk te maken hun hoge roeping te volbrengen. De Kerk zal natuurlijk zeer zwaar voelen de droeve gevolgen van deze maatregelen, vooral bij de zusters, de vrouwelijke kloosterlingen, die bijna uitsluitend werkzaam zijn in de liefdadige instellingen der katholieke actie.

Hoe ver het Nazie-regime gaat in zijn uitsluiting van Christelijke invloed op het terrein der opvoeding, moge blijken uit de officiële Duitse cijfers betreffende het totaal aantal Katholieke en Protestantse schoolkinderen in het eigenlijke Rijk.

Het aantal Katholieke kinderen bedraagt thans 2.803.000; Protestantse kinderen 4.353.000. Maar behalve deze zijn er 94.576 zogenaamde „Godgelovige" kinderen op de openbare scholen, wat in werkelijkheid een niet-Christelijke benaming is van practisch heidendom.

Onder de onderwijzers zijn er niet minder dan 15.401 „Godgelovigen" en 1500 daarvan zijn vrouwen. Het totaal aantal katholieke onderwijzers is 60.500; protestant zijn er 103.000.

Deze cijfers werden onlangs gepubliceerd, nu, volgens de Vaticaanse radio er geen katholieke scholen meer bestaan, noch in Duitsland, noch in Oostenrijk, noch in Polen. En de katholieke onderwijzers zijn niet alleen uit de school ontslagen, maar velen zijn gedeporteerd en hun eigendommen geconfisceerd.

Verzinselen voor het opheffen van kloosters.

Voor het opheffen van de talrijke kloosters, vooral in Oostenrijk, wordt momenteel door Berlijn als reden aangegeven, dat dit geschied is met goedvinden van het Duitse Episcopaat. (wat door het Vaticaan al uitdrukkelijk als een leugen is gebrandmerkt), om plaats te vinden voor de uitgewezen en geëvacueerden, uit Elzas Lotharingen en Bessarabië.

Tegen het systematisch uitmoorden van krankzinnigen, waarover we onlangs schreven, is door Rome direct geantwoord met een formeel verbod van deze barbaarse practijken. Welk besluit natuurlijk niet in Duitsland gepubliceerd mocht worden.

En zo gaat de kerkvervolging door, een vervolging, welke door Dr. Henry Smith Leiper, secretaris van het wereldcongres van kerken, onlangs werd genoemd. **een der meest lage en verschrikkelijkste vervolgingen uit de wereldgeschiedenis".**

Meer dan 200.000 mensen, en sommigen noemen zelfs 800.000, zuchten achter het prikkeldraad van de concentratiekampen. En meer dan 80% van deze gevangenen zijn geen Joden, maar Christenen.

En waarom?

Omdat, zoals de agnosticist en Jood Einstein onlangs schreef, „alleen de Kerk Hitler durfde te weerstaan op zijn weg van onderdrukking der waarheid". „Ik heb vroeger," zo gaat Einstein voort, „nooit enig belang gesteld in de Kerk, maar nu voel ik er voor een grote genegenheid en grote bewondering, omdat de Kerk alleen de moed had pal te staan voor de intellectuele waarheid en de morele vrijheid. **Ik ben gedwongen te erkennen, dat wat ik eens verachtte, nu „zonder enige reserve moet prijzen."**

Maar ook in Duitsland is het bloed der martelaren zaad voor nieuwe Christenen. Ofschoon de Nazies meer dan 10.000 dominé's, priesters en kloosterlingen hebben gevangen gezet en een niet te tellen aantal vermoord, staat de Kerk in Duitsland in hoger achting, als ooit te voren. De Kerkelijke verenigingen groeien. En het aantal verkochte bijbels steeg van 830.000 in 1933 tot 1.225.000 in 1939 en overtroffen met ongeveer 200.000 Hitlers **Mein Kampf.**

Christenen bidden niet voor de overwinning van Hitler.

Hitlers grootste plaag in deze Christelijke tegenstand is de weigering van zowel Protestanten als Katholieken om te bidden voor een Nazie-overwinning. En een dergelijk feit is onbekend in de geschiedenis der oorlogen.

In Keulen hebben de Nazies het klaar kunnen spelen, dat in de Katholieke Kerken gebeden werd **niet voor de overwinning maar „voor de solda-**

ten". En in dit gebed wordt nog een toespeling gemaakt op de nederigheid van den Duitsen heilige. Conrad von Parzham, welke zo tegengesteld is „aan „de nationale trots, welke noch Chri- „stelijk noch menselijk is."

In Munster heeft de grote Bisschop Graaf von Galen, in plaats van te bidden voor de overwinning dit schietgebed uitgeschreven: „Heer, geef ons vrede. Koningin des hemels, bid voor ons."

In 1939 sloten de Nazies meer dan 700 kloosters. En in de laatste maand December werden er 60 Katholieke priesters uit hun parochies verdreven.

Van de 100 Protestantse Seminaristen in 1939 werden slechts 100 toegelaten tot het uitoefenen hunner functies als dominee. De 900 weigerden hun geloof te Nazieficeren.

Hitler, de woordbreker.

En toch was een van Hitlers eerste daden als kanselier te verklaren: In de twee Christelijke Credo's liggen de meest belangrijke factoren voor het behoud van het Duitse volk.

Dit woord blijkt echter, zoals zovele woorden van Hitler, opportuniteitspolitiek te zijn geweest, in de dagen dat Hitler nog de Katholieken nodig had om aan de regering te komen, wat hem wondergoed gelukt is. En toen het zover was, kreeg Minister Kerrl zijn opdracht als Minister van Kerkelijke Zaken met deze woorden: „De suprematie van de Staat over de Kerk zal erkend moeten worden."

En Kerrl kwijt zich zo goed van zijn taak, dat deze onlangs de godslasterlijke taal uitbazuinde, dat Adolf Hitler voor het volk de Jesus Christus is, en tevens de Heilige Geest van het Vaderland.

En toch zullen de poorten der Hel de steenrots van Petrus niet overweldigen.

CURACAO.

NED. MILITAIREN — ENG. MILITAIREN 0—0.

Als scheidsrechter Oehlers om 17.30 voor beginnen fluit, hebben de Nederlandse jongens 3 invallers.

De Nederlanders winnen de toss en verkiezen met de sterke wind in de rug te spelen. In het begin wegen de partijen goed tegen elkaar op, maar de Engelsen weten zich geleidelijk aan los te werken. Enkele goede schoten volgen en het is in het biezonder de Engelse linksbinnen, die het Voetman voortdurend lastig maakt. De Engelsen komen weer terug en het is voor de zoveelste maal, dat de Ned. keeper een prachtige safe verricht. Moedig werpt hij zich op de schoen van den Engelsen linksbinnen en een zeker doelpunt is voorkomen. De sterke wind doet veel afbreuk aan het spel.

Nu volgt een periode van Nederlands overwicht en het is Everkes, die na prachtig driehoekspel met linksbuiten en midvoor doorbreekt, maar zijn schot wordt door Mossat onderschept. Met dubbel blanke stand treedt dan de rust in.

Na de thee hoort men herhaaldelijk langs de lijnen: „Hup die witte leeuwen" schreeuwen, maar de leeuwen blijven nog talen. Er volgen weer enkele mooie Engelse aanvallen, die keurig worden weggewerkt.

Nu is het beroemde Nederlandse kwartiertje aangebroken en tonen de leeuwen zich „werkelijke leeuwen". Aanval op aanval wordt ondernomen, maar de Engelse keeper is niet te genaken.

Weer zijn de Engelsen er met de bal vandoor, maar de Nederlandse achterhoede met Voetman aan het hoofd, staat als een rots in de branding. Een extra vermelding verdient ook de Ned. half-linie, waarin de rechtshalf deze middag de aandacht trok.

De Nederlanders krijgen dan enkele vrije schoppen te nemen, welke op niets uitlopen. Zo verstrijken de laatste minuten en als er ongeveer vijf minuten te spelen zijn, krijgen de Nederlanders een penalty te nemen, welke niet wordt benut. Deze sportieve geste ontlokt een hartelijk applaus aan het publiek. De bal is nauwelijks uitgetrapt, of weer is het Everkes, die deze middag een prachtige partij speelt, welke ten aanval trekt, maar het keiharde schot wordt schitterend door Mossat gestopt.

Dan breekt met onveranderde stand 0—0 het einde aan en kunnen beide partijen tevreden zijn.

OFFICIËLE BEKENDMAKINGEN.

Verlof: S. D. Bruin, tijd. klerk kantoor Ontvanger Aruba, 4 weken vrijstelling dienst; ingang 1 Maart 1941. J. Z. Hermans, seiner Landsradiodienst alhier, 4 weken vrijstelling dienst wegens ziekte. E. Salas, adjunct-commies, kantoor Ontvanger Aruba, 5 maanden binnenlands verlof met vergunning verlof geheel of gedeeltelijk in het buitenland door te brengen; ingang 1 April 1941. Mej. J. F. Beaujon, adjunct-commies bureau Burgerlijke Stand Curaçao, 4 weken vrijstelling dienst. J. W. Barrett, leraar Methodisten gemeente Aruba, 4 weken vrijstelling dienst.

Toelating: Dr. A. H. M. Colaço Belmonte, tot uitoefening geneeskundige practijk Curaçao.

Bevordering: Jhr. Mr. E. W. de Jonge tot lid Commissie van Administratie Strafgevangenis en Huis van Bewaring

Benoeming:

Jhr. Mr. E. W. de Jonge tot lid Commissie van Administratie Strafgevangenis en Huis van Bewaring Curaçao.

Eervol ontheven: R. Pietersz, klerk als hulpambtenaar Burgerlijke Stand Aruba.

Overplaatsing: U. van Breet, tijd. klerk Bureaux Burgerlijke Stand en Bevolkingsregister Curaçao naar Bureaux Burgerlijke Stand en Bevolkingsregister Aruba en benoemd tot hulpambtenaar Burgerlijke Stand Aruba.

R. Pietersz, klerk op Aruba naar Bureaux Burgerlijke Stand en Bevolkingsregister Curaçao en benoemd tot hulpambtenaar Burgerlijke Stand Curaçao. D. S. de Windt, tijd. schrijver kantoor Landsradio- en Telefoondienst alhier, naar Bureaux Burgerlijke Stand en Bevolkingsregister Curaçao.

Werkzaamstelling: Ch. L. O'Niel, kantoor Landsradio- en Telefoondienst, alhier.

De Gouvernements-Secretaris,
C. F. Gronemeyer.

ARUBA — CURAÇAO 1—2.

Curaçao wint de Dr. Oduber-cub.

Zaterdagmiddag jl. kwamen onze Arubaanse gasten eerst nog in een „test-match" uit en verloren deze wedstrijd met 0—4, een score, die absoluut niet de krachtsverhouding weergeeft. Had doelman Vos, die wonderen verrichtte, niet zo'n goede middag gehad en had Vrouwe Fortuna onze Curaçaose voorhoede niet een flink handje geholpen, dan had het score-bord wel andere cijfers aangegeven!

Velen zullen dan ook voorspeld hebben: dat wordt Zondag een dubbeltje op zijn kant. En gelijk hebben ze gekregen, al is het dan niet diè wedstrijd geworden, die velen verwacht hadden.

Vóór de rust.

Als scheidsrechter Elfrink het teken tot beginnen heeft gegeven, houdt Curaçao de bal al direct op de Arubaanse helft Al gauw krijgen onze jongens een hoekschop te nemen: Pardo kogelt meteen op doel, enkele centimeters over!

Deze „narrow escape" schijnt onze gasten wakker te schudden, hun midvoor krijgt de bal, hij loopt er mee op, een zuivere pass naar zijn linksbuiten, deze zwenkt er mee naar binnen, een listig boogballetje, maar Vos plukt, boven de hoofden van enkele Arubanen, het leer uit de lucht.

Vrije trap voor ons aan de overkant, even buiten het strafschopgebied. Hernandez neemt de kick, goal! Languit viel Klepper, maar kon deze kogel net niet meer raken. Terwijl het publiek nog juicht, wijst scheidsrechter Elfrink onverbiddelijk: buitenspel. Was dat niet jou schuld, Panneflek!

Dan, na 10 minuten komt de eerste goal. Linksbuiten Chirino, van Aruba, zwenkt na een zuiver toegespeelde bal met het leer naar binnen. Vos loopt zijn doel uit, aarzelt en de bal vliegt al in de touwen, 1—0 voor onze gasten.

De Curaçaose aanval zit al voor het doel van Aruba, Pardo kogelt...... naast. Goed samenspel: van Panneflek naar Hernandez, naar Bernabela..... een kogel, doelman Klepper stompt languit vallend het leer uit zijn doel. Bravo!

Even een hachelijk moment voor ons doel, als Vos aarzelt in te grijpen, maar dan zitten onze jongens al weer aan de overkant. Panneflek gaat er op zijn eentje van door, in volle ren vliegt hij voorbij twee, drie tegenstanders, een schot! het publiek juicht! de bal springt tegen de opstaande doelpaal het veld weer in!

Curaçao blijft in de aanval, te véél in de aanval, onze achterspelers staan in de buurt van de middenlijn opgesteld. Door dit te sterk op aanval gericht, en daar nog bij veel te kort, spel, blijven doelpunten uit. Had het spel open gegooid, Ruiz!

Dan komt eindelijk Aruba weer aan bod en scoren onze gasten direct nog een goal, die scheidsrechter Elfrink wegens buitenspel niet toekent.

Het begint er nu voor ons doel gevaarlijk uit te zien. Daar heeft Laclé de bal, hij staat alleen tegenover onzen doelman, een boogballetje, Vos is al gepasseerd, maar dan duikt Davelaar op de doellijn op en kopt het gevaar uit zijn doel.

Daar is Panneflek er met de bal van door, achterspeler Albus brengt op het nippertje redding, hoekschop.

Dan is het rusten.

Na de rust.

Na de rust verschijnt Davelaar, door een kinblessure, niet meer op het veld. Rosario neemt zijn plaats in en Patricio Jansen valt in op de midhalf-post

Er valt nu heel weinig te genieten. Aruba maakt zich met de 1—0 voorsprong niet erg druk en onze jongens laten zien, hoe er nièt gevoetbald moet worden. Slapper en lomer wordt het spel, totdat Mario Hernandez in de 21ste minuut van de wedstrijd hoog over de Aruba-verdedigers heen op doel schiet, Klepper wordt gehinderd en het is 1—1.

Dit goaltje schijnt bij onze jongens wonderen te doen! Het publiek laat zich ook niet onbetuigd! Panneflek heeft de bal, een goede through-pass, Pardo kogelt in, fijn stompt doelman Klepper het leer over zijn doel. Vlak hierop nog twee goede schoten van Pardo, Kleper is op zijn post.

Weer een benauwd ogenblik voor Curaçao, als Ridderstap en Laclé er samen van door gaan, goed naderen ze het doel, een schot, rakelings naast. De gasten blijven in de aanval, maar het zo begeerde goaltje wordt niet gemaakt.

Onze jongens verplaatsen het spel weer. Pardo heeft de bal, een goede pass naar Bernabela, een schot! goal! 2—1 voor Curaçao.

Langzaam nemen onze jongens nu het spel helemaal in handen. Een schot van Hernandez, tegen de dwarslat! Goed samenspel: Pardo naar Bernabela, terug naar Pardo, een kogel! Klepper stompt de bal tot hoekschop.

Bernabela neemt de kick, Panneflek zet er zijn hoofd onder, goal, juicht het publiek, maar Klepper denkt er anders over en redt fraai.

Dan fluit scheidsrechter Elfrink voor het laatst.

Prijsuitreiking.

De heer G. Seppen, voorzitter van de C.V.B., dankt eerst in het Nederlands allen, die tot het slagen van deze wedstrijden hebben medegewerkt en spreekt dan de Arubaanse voetballers nog eens apart in het Papiaments toe. Hierna reikt spreker de Dr. Oduber-cub aan aanvoerder Ruiz uit.

De heer Heeswijk dankt namens Aruba voor de ondervonden gastvrijheid en spreekt de hoop uit, dat Aruba zich nu spoedig de gastheer van de Curaçaose voetballers mag noemen.

Hierna spreekt nog de heer Hernandez, redacteur van de „Voz di Aruba", en zegt, dat Curaçao en Aruba zich altijd één moeten voelen en tonen.

Na de gebruikelijke ‚cheers" horen ook deze wedstrijden weer tot de historie.

Nabetrachting.

Aruba heeft weer eens getoond te kunnen voetballen, zwakke plekken waren er niet, al had het binnen-trio dan ook veel meer moeten schieten.

Het fris en open spel van het team deed dikwijls prettig aan, heel wat anders dan het korte spel, dat we meestal van bezoekende teams te zien krijgen.

Zoals rechtsbuiten Tromp de eerste middag voetbalde, was een openbaring! Rechts-back V. Albus, was ook uitstekend.

En nu ons team en dan in verband met de te houden kampioenswedstrijden in 1942.

Vos in het doel, deed de eerste middag het haast onmogelijke, en de tweede...... nou ja, een off-day!

Van onze achterspelers voldeed Davelaar ons het best, met goede training een speler, die veel belooft.

De half-linie wilde het soms, vooral toen Patricio als midhalf stond, te veel op zijn Zuid Amerikaans doen, met korte tikjes. Heel aardig om te zien, maar met een flinke, zuivere trap naar den buitenspeler b.v., bereik je véél meer!

De voorhoede speelde nog lang niet open genoeg, de enige, die het spel soms aardig open hield, was Pardo. Van Panneflek zijn wij nooit een bewonderaar geweest en zeker niet van Panneflek als aanvalsleider!

Jammer dat Bernabela maar één been heeft, zoals dat heet. Hernandez was niet kwaad en kan aardig schieten, maar...... doet het lang niet genoeg. Jossy Pietersz moet er aan denken, dat een buitenspeler geen „zwerver" mag zijn.

Al met al: open spel en nog eens open spel, dàt overrompelt! Voor het kort Zuid-Amerikaans spel hebben onze jongens geen techniek genoeg en daarom bestrijdt dit met een ander wapen, als ik het zo zeggen mag en wel met open spel en dàn kan het gaan.

En dan...... hoe zou ons nationaal team niet versterkt worden door een samengaan van A.V.B. en C.V.B.

We zien dan b.v. al een Curaçaose voorhoede aan het werk met Tromp, de Tromp van de test-match dan, op de rechtsbuiten-plaats en...... maar kom, zo ver zijn we nog niet!

DE MONSEIGNEUR-WULFING STICHTING.

Langs deze weg wil de Monseigneur Wulfing-Stichting aan alle belangstellenden mededelen, dat het ingezamelde bedrag, dat iets meer dan ƒ 1000.— bedroeg, reeds naar Suriname is verzonden.

Mag het bestuur van bovengenoemde stichting allen, die in hun beurs getast hebben, nog eens hartelijk bedanken.

U hoort zeer binnenkort nog meer van ons.

Het Bestuur.

„SANTA ROSA" IN STORM.

„Twee dagen sandwiches was heel niet prettig" zei de passagier, die de storm met de Santa Rosa had medegemaakt. Hij liet ons foto's zien van de ravage aan boord van het schip. Salon en eetzaal vol met brokken meubelen, glaswerk enz. Een der sloepen hing nog slechts aan een der stalen kabeltouwen. „Mijn ledikant werd van de wand losgerukt en mijn stoel in de hut slingerde door het paneel van de deur. Ik heb veel gereisd, maar nog nooit zulk weer medegemaakt. Ik geloof bijna, dat het een orkaan was", zo vertelde hij ons.

11 pasagiers en leden der bemanning werden te St. George op de Bermuda's naar het hospitaal vervoerd. Wel geen zwaar gewonden, maar toch gebroken ribben en diepe wonden veroorzaakt door rondslingerend glaswerk. Een der passagiers had waarschijnlijk een schedelbreuk.

Vele passagiers dachten, dat zij vergingen.

De passagiers, die niet te ziek waren, zaten in de benedengangen op de grond en zetten zich schrap tegen de twee wanden. Wie staan bleef, liep de kans heen en weer gesmakt te worden zonder zich ergens te kunnen vasthouden. Het schip maakte af en toe een hoek van 53 graden. Bijna al het aardewerk en keukengerei werd vernietigd en in St. George moest men van de thuiskerende Santa Paula alles overnemen. Toiletten, badkamers, de wasserij enz. werden geheel ontwricht Het orkest verloor al zijn instrumenten.

Vele passagiers dachten, dat zij nooit meer land zouden terugzien.

Het schip ging nog hulp bieden.

Tijdens de storm ving men noodseinen op van het vrachtschip „West Kebar", dat o.a. een lading wilde dieren aan boord had. De kapitein veranderde van koers en ging het schip te hulp. Later werd echter geseind, dat reeds een ander schip ter assistentie de „West Kebar" bereikt had.

Met slechts twee zeewaardige sloepen, een geruïneerde inboedel en een nooit te vergeten sensatie voor passagiers en bemanning, bereikte het schip de Bermuda's.

Met man en macht werd aan opruiming en herstel begonnen. De kapitein gevraagd om iets te vertellen van deze reis, zeide: „Dat hij dat niet kon wegens voorschriften, bovendien was het niet zo heel erg geweest. Het kon er veel heviger toegaan."

INWIJDING NIJVERHEIDS-SCHOOL VOOR MEISJES.

Gistermorgen droeg de Zeereerwaarde Pater Ir. de Bruyn O.P. in de kapel van het St. Martinusgesticht de votiefmis van den Heiligen Geest op, om Diens bijstand af te smeken over de Nijverheidsschool, welke de Hoogwaardige Apostolisch Vicarius na de viering der H. Eucharistie ging wijden.

Na het H. Offer sprak pater de Bruyn tot de kinderen een hartelijk priesterlijk woord. Hij wees erop, dat deze school een geest van katholiciteit moet gaan bezitten. De Bisschop heeft alle moeiten gedaan voor het stichten van deze school, niet hoofdzakelijk om te zorgen, dat de meisjes verschillende huishoudelijke vaardigheden gaan bezitten, maar vooral omdat Hij de meisjes vormen wil tot degelijke katholieke moeders. Pater de Bruyn wees nog op de bewaring der H. Deugd en op de liefde, die alle meisjes verbinden moet. „Verzuimt toch nooit de godsdienstles" was zijn dringend verzoek.

Hierna gingen de meisjes naar de school. In het bijzijn van den pastoor van St. Anna en Sta Familia, van pater Volk en vele eerwaarde zusters, wijdde Zijne Excellentie Petrus Innocentius Verriet O.P. met assistentie van pater de Bruyn de lokalen in. Na de wijding sprak ook Hij een woord tot de meisjes. Allereerst wees hij op de betekenis, die er lag in het feit, dat de school begonnen werd met gebed. Dit moest een les voor heel het leven zijn. Alles met God beginnen. Vervolgens feliciteerde hij de zusters, de dames leraressen en de meisjes met deze mooie school.

Het deed Hem vreugde te weten, dat het werk gewaardeerd werd, hetwelk bleek uit het steeds groeiend aantal meisjes, die de school bezochten. De school is belangrijk en betekent veel voor de toekomst van Curaçao. Hier moeten katholieke degelijke vrouwen en moeders gekweekt worden. Een goede brave moeder is een schat des hemels en heeft een ontzaggelijke invloed op het wereldgebeuren. Bij de moeder rust de toekomst van een volk. Daarom is deze school gesticht. Opvoeding tot brave degelijke moeders.

Wanneer de school bloeien gaat en rijpe vruchten afwerpt, dan zijn Wij rijkelijk beloond voor Onze moeiten.

Wij feliciteren U nogmaals en dat de Nijverheidsschool moge worden een middelpunt van kaholiek leven, waaruit degelijke katholieke moeders moge voortkomen.

De nieuwe Nijverheidsschool is gelegen op de bovenverdieping van de zelf nog niet in gebruik genomen Drukkerij „Amigoe di Curaçao" en bestaat uit enkele localen, die via een ruime trap van het plein voor het Brion-theater te bereiken zijn. **De opening van deze Nijverheidsschool voor meisjes is weer een van de vele dingen, die van de zijde van het Apostolisch Vicariaat voor de jeugd gedaan worden en waarvan de Zeereerwaarde Pater Irenaeus de Bruyn O.P. de motor is.**

Ongeveer 80 meisjes uit de Parochies van St. Anna, de H. Familie en de H. Rozenkrans bezoeken de school. Zij worden ingedeeld in 5 groepen en leren knippen, naaien en andere huishoudelijke bezigheden. Voorts nog Engels, Spaans, rekenen en opvoedkunde.

Staten van Curaçao.

Zitting op Donderdag, den 23n. Januari 1941, des avonds te 8 uur.

Te behandelen onderwerpen:

1o. Ingekomen stukken.
2o Benoeming 2 leden voor de commissie voor huishoudelijke aangelegenheden (art. 8 Reglement van Orde).

De Griffier,
G. J. FERGUSON.

LAATSTE MEDEDELINGEN BETREFFENDE DE S.U.B.T.-MARATHON.

Op Zondag a.s. zullen wij het genoegen hebben onze buurt op te vrolijken en een aangenaam uurtje te bezorgen. De Marathon zal ongetwijfeld een kleurenrijk tafereel worden, waarin zich aantrekkelijke en spannende ogenblikken zullen voordoen voor hen, die zich slechts vermaken met het voorbij zien gaan van de marathonisten. Maar het evenement zal meer zijn; het zal zijn een demonstratie van kunnen en durf, een bewijs van weerstandsvermogen en een vertoning van betekenis voor de sport.

Wij verzoeken nogmaals aan de chauffeurs om mede te werken en tussen **16 en 17 uur die middag** (26 Jan.) voorzichtiger te rijden. Wielrijders, niet al te dicht langs de deelnemers.

Het af te leggen traject is als volgt: Start: Bij Botiquin Concordia (Julianaplein) — Scharlooweg — Bolivarplein — Bargestraat — Van Raderstraat — Scharlooweg — Ooststraat — Concordiastraat — Julianaplein (langs het huis van de Eerw. Paters) — Penstraat (tot de plaats, waar die straat geasphalteerd is op Marie Pompoen) — Steenrijk — Oranjestraat (eindpunt: Tennisbaan Sportclub Juliana). Af te leggen afstand: 5800 m.

Om 16.30 die middag moeten alle deelnemers bij Botiquin Concordia aanwezig zijn om zich te laten inschrijven en hun nummers in ontvangst te nemen. De jongste deelnemers moeten die dag de leeftijd van **11 jaar** hebben bereikt.

EMMASTAD

SPORTCLUB „ASIENTO".

De jaarlijkse Algemene Vergadering zal gehouden worden op **Zaterdag 8 Februari** a.s. om 20.15 uur in het Repetitielokaal.

De agenda luidt als volgt: Opening door den voorzitter. Notulen vorige algemene vergadering. Jaarverslag secretaris. Jaarverslag penningmeester. Rapport kascommissie. Voorstel tot wijziging Huishoudelijk Reglement. Bestuursverkiezing. Rondvraag.

Ingevolge artikel 5 van de Statuten treedt het gehele Bestuur af, doch is terstond herkiesbaar. Met uitzondering van den Voorzitter, de heer R. Flachs, die wegens buitenlands verlof zijn functie neerlegt, stellen alle aftredende bestuursleden zich opnieuw herkiesbaar.

Als candidaat voor de functie van Voorzitter stelt het bestuur voor den heer S. F. van Kekem. Ter aanvulling van het Bestuur worden de volgende heren candidaat gesteld voor bestuurslid: G. Zilvold en J. Snoek.

Hoewel volgens de statuten alleen de functie van Voorzitter op de Algemene Vergadering wordt gekozen, wenst het Bestuur de aandacht te vestigen op het feit, dat het in de bedoeling ligt om na zijn eventuele verkiezing, den heer Snoek te belasten met het penningmeesterschap, terwijl de heer Zilvold na eventuele verkiezing de functie van Commissaris van Materiaal toegewezen krijgt.

Tegencandidaten kunnen door de leden worden gesteld tot en met 1 Februari a.s., welke voorstellen door ten minste 10 stemgerechtigde leden moeten worden ondersteund.

SPORTCLUB „ASIENTO".

Zwemmen.

De zwemcursus voor onze senior-leden, die ongeveer 3 maanden geleden is ingesteld, loopt ten einde. Bij voldoende belangstelling van de zijde onzer leden, zal een nieuwe cursus geopend worden. Gegadigden gelieven zich in verbinding te stellen met onzen secretaris, den heer Nieuwenhoff. De cursus wordt gehouden elke Zondagmorgen van ongeveer 7 tot 9 uur in de zwemgelegenheid Jan Thiel.

Hockey.

Donderdag 23 Januari a.s. wedstrijd tussen het B-team en de Engelse militairen. Aanvang 16.45 uur precies. Asiento zal als volgt uitkomen:

v. Manen
de Ridder Kwestro
v. Doornick Lambij v.d. Vijver
Kuipers Hartgers Deelen v. Beveren Brepols

Reserves: de Mol, van Wezel, de Vrij, Henegouwen, Broek, van Doeland.

Scheidsrechter: J. de Boer en D. G. de Boer.

Afschrijvingen uiterlijk vóór Woensdagavond bij Hr. de Ridder (tel. 616). Alle spelers worden dringend verzocht op tijd aanwezig te zijn.

De Hockey-commissie.

ARUBA

TWEE TON VOOR HARE MAJESTEIT.

Sanoa besloot 200.000 gulden aan Hare Majesteit te zenden om gebruikt te worden voor de vrijmaking van Nederland. Oorspronkelijk was het geld bijeengebracht voor hulp aan oorlogsslachtoffers en de vele gevers zullen misschien een ogenblik verbaasd gestaan hebben, dat zonder hun voorkennis besloten werd een andere bestemming aan het geld te geven. Doch nu het geld aan Hare Majesteit werd gezonden, weten wij het in veilige handen.

NEDERL. NIEUWS.

(Door de Gouvernementspersdienst verstrekt onder uitsluitende verantwoordelijkheid van de bladen, waaraan het is ontleend.)

Minister van Kleffens boek maakt opgang.

Het boek van Minister mr. E. van Kleffens, welks verschijning reeds is aangekondigd, maakt opgang in de Verenigde Staten. Vele dagbladen en tijdschriften wijden er aandacht aan, dikwijls in kolommen lange beschouwingen. „The New York Times" noemt het boek: „....... een diep tragisch werk, een hartbrekende geschiedenis, waarin feiten adjectieven vervangen......"

De titel van het 195 bladzijden bevattende werk is: „Juggernaut over Holland, the Dutch foreign ministers personal story of the invasion of the Netherlands". Uitgever: Columbia University Press, New York. Prijs: twee dollar.

De grote verwoesting.

In de „New York Sun", „World Telegram" en „New York Post" komt een assiocated-press telegram uit Washington voor, melding makend van een rapport, in diplomatieke kringen ontvangen, van de schade, die de overweldigers in Nederland hebben veroorzaakt: 700 millioen gulden, waarvan de helft voor rekening van ongelukkig Rotterdam komt. Daar zijn 11.000 fabrieken, kantoren en winkels verwoest, 26.000 woonhuizen. Behalve de duizenden doden zijn nu nog 45.000 mensen woningloos. Aan de scheepvaart is alleen reeds voor wat boten betreft voor drie millioen gulden schade berokkend.

Verschrikking.

In Den Haag, zo meldt de „New York Times", is een Nederlandse „Nazie-stormtroep" gevormd van 500 gewapende mannen.

Alleen maar landbouw.

De bekende Nederlands-Amerikaanse journalist Pierre van Paassen, schrijver van het befaamde boek „Days of our years", schreef een artikel in de „Los Angeles Times", waarin hij zegt, dat het de bedoeling der Nazies is, van Nederland een uitsluitend landbouwen voedsel producerend land te maken, zonder industrie.

Een briefje van thuis.

De Gouvernementspersdienst werd uit de Verenigde Staten een brief uit Nederland toegezonden, aan een Nederlander te New York gericht, van zijn broer en zuster. Die schrijven, dat zij drie Duitse soldaten ingekwartierd hebben en dat er zóveel Duitsers zijn, dat in hun dorp van 1600 inwoners, 200 Duitse soldaten zijn ondergebracht. „Die soldaten sturen alles wat enigszins goed is naar huis in Duitsland, koffie, thee en kleren enz., gekocht met de soldij, die zij krijgen van...... de Nederlandse schatkist; ƒ 1.75 per dag. Maar die Duitse jongens zijn geen kwaaie knapen, ze willen niets liever dan naar huis, naar hun eigen gezinnen gaan, naar hun moeders, vrouwen, kinderen,

Brandstof is onze grootste zorg, dagelijks zien wij schepen vol steenkool voorbijgaan, op weg naar Duitsland. Met de voeding redden wij het op het ogenblik nog wel, maar de toekomst ziet er niet prettig uit, dunkt me......"

Angst.

Het feit, dat Joden in Nederland geen bioscopen meer mogen bezoeken, zo schrijft de „Christian Science Monitor", doet de Nederlandse Joden in grote angst leven. „Met maatregelen als deze immers", zo schrijft het blad, „is het afschuwelijke, onmenselijke, sadistische en vooral laffe antisemitisme ook in Duitsland en andere overweldigde landen begonnen. Tot nu toe is het in dit opzicht in Nederland niet het ergste geweest, maar nu Seyss Inquart aan alle kanten het hoofd stoot op Nederlandse onwil, nu zullen de Joden wel de eerste slachtoffers worden van zijn woede."

SCHOTSE KERK IN ROTTERDAM

Driehonderd jaar hebben de Schotten God geprezen, lofgezongen en gediend in hun historisch gebouw te Rotterdam. Thans hebben de Nazies het ineen geschoten. Van het gebouw is niets meer over, maar gelukkig zijn antieke boeken, Avondmaalsvaatwerk e.d. uit 1643 in veiligheid gebracht.

NIEUWS UIT NEDERLAND.

Berichten door de Regeringspersdienst te Londen aan het personeel van de vloot medegedeeld.

Hij kon de Joden er toch niet uitgooien!

„Sommige demonstraties vereisen meer dan gewone moed. Zo de volgende: Een paar Duitse officieren komen in een café te Amsterdam, Lido. Er zitten enkele Israëlitische bezoekers. Een der officieren kijkt rond, roept den Gérant, en zegt: „Juden 'raus!" „Is dit een wens of een bevel?" vraagt de Gérant...... „Ein Wünsch", zegt de officier, die weet dat hij iets dergelijks niet bevelen mag. „Dann bleiben sie", is het slotwoord. En ze bleven!"

De Engelse vliegers zijn goed op de hoogte.

„De Engelse vliegers, die zijn de Duitsers ook een doorn in het oog. Het is verbazend zo goed als ze van alles op de hoogte zijn. De Duitse Feldkommandantur zat in het Amstel Hotel en voelde zich daar niet op haar gemak, weshalve ze besloot te verhuizen naar een plaatsje bij Halfweg. De verhuizing had plaats des morgens om negen uur. En om één uur vielen de Engelse bommen op het nieuwe kwartier......"

„Den Helder is gebombardeerd, door de Engelsen, heet het. Half de stad is verwoest. Maar de welingelichten weten, dat het geen Engelse bommenwerpers zijn, die het werk verricht hebben, maar Duitse. Want Den Helder was een groot centrum van Engelse spionnage. En nu moest men het wel ontruimen, hetgeen gelegenheid gaf al de bewoners over de zeef te laten gaan. Maar het oprapen van bomscherven werd met de dood bedreigd, want wie dat deed, kon zien, dat het geen Engelse maar Duitse bommen geweest waren..."

Henri Polak zat in een U.S.A.-auto.

De burgemeester van Zwolle werd afgezet, omdat hij verklaard had geen Duits te verstaan en een tolk vroeg om met de Duitse militaire autoriteiten te onderhandelen.

Henri Polak konden ze niet te pakken krijgen, omdat hij gevlucht was naar de Amerikaanse legatie en vandaar uit in de auto van het gezantschap door de stad reed.

De Duitse Joden, die gepakt werden, zijn naar Duitsland meegenomen, en wat er daar met hen gebeurd is, weet niemand.

WERELD IN VOGELVLUCHT.

19 Januari:

De Engelse troepen veroverden te Erythrea Kassala op de Italianen.

Malta werd gisteren geweldig gebombardeerd door Duitse Junkers. 6 Junkers werden neergeschoten. Ook heden hadden weer aanvallen plaats.

Roosevelt deed de eed voor zijn nieuwe presidents-periode.

In Vichy had een conferentie plaats tussen Pétain en Laval.

Willkie zal een bijzondere boodschap van President Roosevelt overbrengen naar Churchill.

20 Januari:

Malta werd weer gebombardeerd, waarbij volgens Italiaans bericht de Illustrious weer getroffen werd.

Hitler en Mussolini hadden een conferentie.

Over de maand December telde Engeland 3793 gedode burgers en 5044 gewonden.

In de omgeving van Kassala maakten de Engelsen nieuwe vorderingen.

President Roosevelt hield bij de aanvaarding van zijn 3e presidentschap een grootse rede over de betekenis der democratie.

21 Januari:

Het Britse gezantschap in Tokio gaf aan Engelse onderdanen de raad Japan te verlaten.

Na de moord op een Duits Majoor ontstonden er in Boekarest ernstige straatgevechten, waarbij verschillende personen door bommen werden getroffen.

Wegens het slechte weer waren de luchtaanvallen op het Westelijk front van weinig betekenis.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen

van

"De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD UITSLAGEN

Zaterdag 18 Januari 1941.

Aruba — Curaçao 0—4.

Zondag 19 Januari 1941.

Aruba — Curaçao 1—2.

(Hiermede is Curaçao de winnaar van de Harold Oduber beker).

COMPETITIE 1941.

WEDSTRIJD PROGRAMMA.

MUNDO NOBO

26 Jan. 1941: A-Klasse — Jong Holland 1 — Jong Curaçao 1 (Brakke)

2 Febr. 1941: A-Klasse — Hercules 1 — Transvaal 1 (Elfrink)

2 Febr. 1941: Juniores — Jong Holland — Jong Curaçao (Ercol)

RIO CANARIO.

2 Febr. 1941: A-Klasse — Volharding 1 — Scherpenheuvel 1 (Oehlers)

SCHERPENHEUVEL

26 Jan. 1941: Res.A-Klasse — Hercules 2 — Scherpenheuvel 2 (Dijk)

2 Febr. 1941: Juniores — Scherpenheuvel — S.U.B.T. (Rosberg)

2 Febr. 1941: C-Klasse — Scherpenheuvel 3 — Volharding 3 (H. Rog)

HEINTJE KOOL.

(Terrein V.V. Willemstad).

2 Febr. 1941: B-Klasse — R.C.C. — Arsenal (Corsica)

De A-Klasse wedstrijden beginnen om 16 uur precies, de met * aangegeven wedstrijden beginnen om 14.15 uur precies.

De Juniores wedstrijden beginnen om 10 uur a.m.

DUUR van de A-Klasse, Res.A-Klasse, B-Klasse en C-Klasse wedstrijden 2 maal 45 minuten.

DUUR van de juniores wedstrijden 2 maal 30 minuten.

ERRATA. In de „Amigoe di Curaçao" van 15 Januari jl. stond abusievelijk vermeld: „Ingeschreven in R.C.C. de heer J. van Aanholt"; de heer J. van Aanholt is nl. geroyeerd.

HET BESTUUR.

Vergiftigde nieren.

Verwijdert kiemen, zuivert Uw bloed bloed en beëindigt het 's nachts wakker worden.

Als U vergif en zuren uit Uw nieren wilt verwijderen, het bloed zuiveren, en een eind maken aan de irritaties van de blaas, zodat U 's nachts niet meer wakker wordt, koop dan voor f 0.75 een doosje HAARLEMMER OLIE CAPSULES (GOLD MEDAL), het beroemde antiseptisch middel en gebruik het onmiddellijk. Als Uw nieren en blaas zwak zijn, voelt U de volgende symptomen; weinig afvoer, pijnlijk en brandend, rugpijn, kramp aan de voeten en oogpijn. 7.

BUITENLAND

MOOIE GELEGENHEID OM BRANDBLUSSEN TE LEREN.

De brandweer van New York heeft drie chefs naar Londen gestuurd in een vliegmachine om het blussen van massa-branden te gaan bestuderen. In October zijn ze vertrokken, thans keren ze terug.

EEN DUITS COLLEGE TE BAHIA (NAZIE-PROPAGANDA).

De Braziliaanse autoriteiten stelden een onderzoek in bij het college te Bahia. Van de 500 boeken, die men er vond, waren er 499 in het Duits geschreven. Alle platen en schilderijen aan de wand hadden op geen enkel vaderlandse gebeurtenis betrekking, wel op Duitse.

De 80 leerlingen, in Brazilië uit Duitse ouders geboren, ontvingen een volkomen Duitse opvoeding.

Na dit onderzoek werd de school gesloten.

JAPAN WORDT ONGEDULDIG.

De Japanse pers toont zich ongeduldig over de langzaamheid van de uitvoering van „de opmars naar het Zuiden".

Opheldering wordt gevraagd aan de regering en aangedrongen op een krachtiger politiek ten opzichte van Amerika en Engeland, die trachten onrust te verwekken. Engeland beschuldigt men er van, dat het de gevechten tussen Thailand en Indo-China aanwakkert en onderwijl economische aansluiting zoekt met deze gebieden.

Het nieuwsblad „Hochi" slaat het mogelijk succes van Engeland niet erg hoog aan, doch het waarschuwt voor de Verenigde Staten, die zich achter de Engelse actie verschuilt.

DE OORLOG IN CHINA.

Volgens opgaven van het Japans keizerlijk hoofdkwartier werden er tijdens de eerste elf maanden van 1940 in de oorlog met China 13.131 Japanners en 589.888 Chinezen gedood. 55.127 Chinezen werden gevangen genomen. Tienduizenden stuks oorlogsmateriaal werd buitgemaakt. Het aantal Chinese doden gedurende de gehele oorlog wordt geschat op 3.500.000 en de Japanse doden op 101.899.

ENGELS LEREN.

De minister van Defensie in Ecuador heeft bepaald, dat alle leden van de leger- en vlootstrijdkrachten Engels moeten leren. Een groot aantal leraren is aangesteld en iedere week moet minstens twee uur aan een ieder les gegeven worden. Deze bepaling is door het ministerie van Defensie afgekondigd omdat zij te maken heeft met de verdediging van het land. In de loop van het jaar zullen uit de Verenigde Staten een groot aantal technische adviseurs komen voor de reorganisatie van beide strijdkrachten.

NIEUWE OLIE-LEIDINGEN IN ROEMENIË.

Onder leiding van Nazie-ingenieurs heeft men een begin gemaakt met een tweede olie-pijpleiding aan te leggen van Ploesti (olievelden) naar Giurgiu, de havenplaats aan de Donau, waarheen reeds een andere pijpleiding loopt, en met Oltenitza de belangrijkste oliehavens van Roemenië is. Giurgiu is in enkele uren per trein vanuit Bucuresti te bereiken en ligt pal tegenover Rousse in Bulgarije. Deze beide plaatsen vormen de grensstations van de spoorlijn Bucuresti—Sofia en zijn dus van strategisch belang.

HOEVEEL GOUD IS ER IN U.S.A.?

Na het begin van de oorlog is er veel uit Europa bijgekomen.

In 1940 is er $ 4.000.000.000 goud in de Verenigde Staten ingevoerd. In totaal is er thans aan baar goud in de Verenigde Staten $ 21.982.000.000 **Dat is 75% van de totaal bekende goudvoorraad der gehele wereld.**

(Op ultimo 1939 was er $ 17.644.000.000 en op ultimo 1934 $ 6.829.000.000 aan goud in de Verenigde Staten aanwezig).

LONDENSE „BOBBIES" KRIJGEN PISTOLEN.

25.000 pistolen zijn in de Verenigde Staten besteld voor de Londense politie-agenten. Tot dusver hadden zij nog nooit zo iets gedragen. De in Engeland kennelijk alleen door Nazies te breken traditie, wilde, dat de politie in Engeland **ongewapend** zij, behalve een stok. Nu zijn ze nodig voor de Nazies, wanneer deze de aanval wagen.

POTTEN EN PANNEN WORDEN VLIEGTUIGEN.

Op voorbeeld van de Engelse vrouwen heeft het leger alle aluminium potten en pannen van de keukens ingeleverd en overgemaakt aan het Ministerie van Luchtvaart tot het maken van vliegtuigen. Vijfhonderd ton werd verzameld en deze snert- en aardappelpannen zullen binnenkort met meer dan vijfhonderd vliegtuigen het Engelse luchtwapen versterken. De legerkoks zullen het nu met lichte blikken potten doen.

KATHOLIEKE BLADEN VERBODEN.

In Italië gebed van Pius XII voor de vrede verboden.

De Italiaanse autoriteiten hebben verschillende katholieke weekbladen te Padua en Udine verboden zonder opgave van reden. Na nader onderzoek bleek echter, dat de stedelijke autoriteiten meenden, dat deze weekbladen te pacifistisch waren. Wat zij onder pacifistisch verstaan, is duidelijk, wanneer men weet, dat enige tijd geleden door diezelfde autoriteiten de verspreiding van het gebed van den Paus voor de vrede eveneens verboden werd.

DE EERSTE MARINE-BASIS IN MEXICO.

Volgens het nieuwsblad „Popular" zijn de voorbereidende maatregelen reeds genomen tot het inrichten van de eerste vloot- en luchtbasis in Mexico. De haven van „La Paz", hoofdstad van het zuidelijk district in beneden Californië.

De opperleiding van het werk is toevertrouwd aan generaal Francisco J. Mujica, de nieuwe militaire commandant en gouverneur van dat district. Hij wordt bijgestaan door verschillende militaire autoriteiten.

SLACHTOFFERS LUCHTAANVALLEN.

Volgens opgave van het Britse Ministerie werden ten gevolge van luchtaanvallen in Engeland gedurende de maand December 3798 mensen gedood en ruim 5000 gewond. In de maand September was dit aantal belangrijk hoger, namelijk 7000 doden en 10.000 gewonden.

SPANJE WORDT STRENGER.

Het strafrecht in Spanje is ten zeerste verzwaard en alle handelingen tegen burgerlijke en economische maatregelen zullen voortaan voor de militaire rechtbank berecht worden. Vooral de maatregelen, welke genomen zijn om het hopeloze voedselprobleem op te lossen, zijn door zeer strenge bepalingen beschermd. Zelfs de openbare persoonlijkheden genieten **geen immuniteit meer.**

Zij die de vorige jaren bij hunne aanmelding om plaatsing op de kiezerslijst verklaringen van hoofden van scholen of verklaringen van de Commissie bedoeld bij artikel 4 van het thans vervallen, „Curaçaosch Kiesreglement 1937" hebben overgelegd, kunnen deze verklaringen vóór den 1n Februari a.s. bij den ondergeteekende terugbekomen op zijn bureau in het Fort Amsterdam.

Tevens wordt hierbij bekend gemaakt dat ingevolge het bepaalde bij het eerste lid van art. 7 van het thans geldend Kiesreglement, plaatsing op de kiezerslijst uitsluitend bij schriftelijke of mondelinge aanmelding zal geschieden.

Ambtshalve overschrijving van namen van kiezers van de oude kiezerslijst op de nieuwe is niet meer mogelijk.

Curaçao, 17 Januari, 1941.

Het Hoofd van het Centraal Bevolkingsregister,

M. Bartels Daal.

FEUILLETON

MOORD IN BLOKSCHRIFT.

51)

„In elk geval zijn de gordijnen zo dicht, dat men niet naar binnen kan gluren," zei A.A. en nu, begrijpend dat het verdachte geluid uit de tuin komen moest, hoorden we het allen. Over het grint schoven langzame voetstappen, heel voorzichtig, stellig om geen steentjes weg te schoppen, die den wandelaar zouden kunnen verraden. Van Wieringen, één en al oor, haastte zich het snelgrote vertrek door naar de hoek, tussen de vensters. Hier stond hij als een zeer gemakkelijk doel voor wien door de halldeur op hem zou willen vuren. Men kon hem echter van buiten af zo niet zien, zelfs niet, indien de gevreesde door de gesloten gordijnen van zwaar velvet zou kunnen kijken. Onze gastheer trachtte een houding aan te nemen, alsof hij daarheen gegaan was om nauwkeurig te kunnen luisteren. Dit kon men inderdaad in die hoek. De eigenlijke reden, waarom hij er stond, zag ik evenwel duidelijk. Eddy trad binnen en stond roerloos, zodra hij ons aller spanning had opgemerkt. A.A. was de enige, die er zich niet aan stoorde.

„U hebt wat voor me gevonden?" vroeg hij.

„Het heeft even geduurd," antwoordde de jongste zoon. „Ik moest de revolver laden, en dat hield me een poosje op. Hier hebt u ze. En mijn zaklantaarn ook. Als u er meer hebben wilt, zal John ze stellig vlugger vinden dan ik, want die weet alles te vinden."

„Dank u. En u zelf?"

Eddy klopte op zijn broekzak ten teken, dat het met zijn eigen uitrusting in orde was. A.A. richtte zich nu weer tot ons allen. Wij stonden nog steeds door het vertrek verspreid.

„Praat u door, alsof u niets gehoord hebt," zei hij. „Bram, breng jij een beetje leven in de kamer, wil je? Dan zal ik dien sluipenden geest trachten te verrassen."

„Er is daar géén badkuip, Arie," fluisterde ik ironisch waarschuwend.

„Noch een vioolsnaar met ring en spijker," antwoordde hij, eveneens spottend. „Doe wat ik je vroeg. Buiten loop ik nu geen gevaar, want ik ben op alles voorbereid."

Ik zag hem gaan. Mijn benauwde hart trachtte ik het zwijgen op te leggen door me te kwijten van de haast onuitvoerbare taak: een gesprek te doen ontstaan tussen deze geheel uit hun evenwicht gebrachte mensen. Ik herinnerde me, dat Arie mij erop gewezen had, dat Teun als enige volstrekt betrouwbaren huisgenoot te beschouwen was en dus richtte ik me tot Paul en Eddy door ze beurtelings aan te kijken en te zeggen: „Nu is het weer eens gebleken, dat er ook aan geluidabsorberende binnenmuren een nadeel zit, nietwaar? In een ander huis zou u dadelijk de hulpkreten van mevrouw hebben gehoord, terwijl die nu tijd nodig hadden om tot u door te dringen."

„Dat zal niet zozeer aan de muren liggen, als wel aan mijn slaap," meende Eddy.

„En ik had mijn hoofd onder de kraan. Als ik vlak voor het naar bed gaan iets gedaan heb, waarbij ik ingespannen heb moeten denken, dan moet ik dat als het ware mijn hoofd uitspoelen, wil ik er 's nachts geen last van krijgen," verklaarde Paul. „We hadden nogal scherp geschaakt."

Inderdaad was de ene slaperig, de andere met een druipend hoofd op het nachtelijke toneel verschenen. Ik had het toen niet zo goed opgemerkt, als ik het me thans herinnerde. Dit deed mij weer eens beseffen, dat de mens in zijn onderbewustzijn meer registreert dan in zijn bewustzijn en daardoor weer kwam ik tot de erkenning, dat ik, ofschoon ik een gesprek voerde, eigenlijk voortdurend luisterde, of er buiten niet iets gebeurde. Want ik verwachtte dat. Zo goed als de geheimzinnige vijand, door mevrouw Van Wieringen van schrik te doen gillen, mijn vriend uit de kamer van den secretaris had kunnen lokken, zo goed kon ook dit gesluip om het huis een poging zijn om A.A. in een val te doen lopen en hem buiten gevecht te doen stellen. Ik vernam evenwel niets, dat aan geweldpleging zou kunnen doen denken en nog terwijl ik, mijn opdracht vergetend, ingespannen luisterde, werd de halldeur geopend. Mijn vriend was teruggekeerd, evenwel niet alleen. Hij was vergezeld van John, die, al deed hij het zwijgend, de indruk wist te wekken, dat hij den gast-detective aanbiende.

„Wat betreft de familie", begon A.A. „zijn we naar ik zie compleet. En het is half één, dus is de nacht al aan het korten." Hij was blijkbaar in een opgeruimde bui en dat viel temeer op, daar de anderen, evenals ik zelf, onrustig waren. Er hing een drukkende atmosfeer, die als het ware steeds benauwender werd. Niet voor niets had A.A. vanmiddag, toen we samen in het souterrain waren, opgemerkt, dat het huis gelegenheid te over bood om je schuil te houden. Tenzij je met een geheel politie-corps was, zou het een volstrekte onmogelijkheid zijn, alle kamers te doorzien en daarbij de reeds onderzochte tot het einde van de speurtocht in het oog te houden, opdat de vijand zich niet dáár terugtrok. En tòch was A.A. in de stemming, die ik na zoveel avonturen wel kende als voorafgaande aan de overwinning. „Het lijkt me echter wel gewenst", vervolgde hij, „ook de overige huisgenoten hier te doen komen. De nog steeds boven verblijvende dienstboden zullen zich niet bepaald op haar gemak voelen. Vertel me echter eerst je wedervaren, John. Nadat wij gezeten zullen zijn althans."

Wordt vervolgd.